

Gospodarske stvari.

Travnik in njegovo poravnavanje.

Doslej je zima suha in brez snega, zato je kmetovalcu mogoče, da še opravlja dela zunaj, na polji, v vrtu, v goricah pa tudi najnikar ne zabi na svoje travnike. Na njih se popravi v tej dobi lahko marsikaj, kar prinese v svojem času lepo plačilo, ne da je treba za to veliko truda ali denarja.

V tem je, sodimo, na prvem mestu poravnavanje. Ako si poravnava človek svoje travnike redno in razumno, vzviša se njih vrednost za veliko in ležja in obilniša košnja mislimo, da je že vredna nekaj truda in še tudi nekaj mraza. Ako travnik ni raven in ima griče, tedaj je na njem vse bolj suho in kjer so jame ali kakor se pravi semtertje, drage, tam se zbira voda in na obeh mestih ni niti sena niti otave in kar je zraste, ni veliko vredna.

Kdor si torej hoče poravnati svoje travnike, naj izpodreže na prvo po onih mestih, ki jih je treba ali napolniti ali pa jim prsti odnesti, ruševje ali celino. Na to pa se spravi zgornja zemlja t. j. tista, ki leži pod ruševjem, na stran in to za tega voljo, da se dene pozneje, ko se ruševje zopet razpoloži, ter razmeče pod to. Kjer je grič, tam se odnese toliko prsti, da postane travnik raven, kedar se spravi nazaj ruševje. Prst, ki se dobi na takih mestih, raznese se lahko na mesto, kjer je bila doslej jama.

Ako je jama pa večja, ter se ne dobi na travniku dovolj prsti, da se napolni z njo jama, tedaj pa se naj pripelje od drugod prsti, kolikor je je za to treba. Ta prst se pokrije za tem z boljšo zemljo, s tisto, ki je bila poprej pod ruševjem, ako je je zadosti, če je pa ni dovolje, naj se je pripelje pa od drugod, kjer je je dovolj. Na njo je potlej razkriti ruševje, ki je bilo poprej na tistem mestu.

Če se izgodi to delo pred zimo in če tedaj zapade sneg, ko je že delo gotovo, tedaj še ni treba valca, kajti sneg stori opravilo valca s svojo težo in ruševje se sprime samo ter pridejo korenine trav čisto redno do dobre zemlje, ki je pod ruševjem. Ko bi pa ne bilo več snega, tedaj je dobro, če taka mesta, ki smo jih poravnali, povaljamo z valcem, kakor se dobijo za travnike na prodaji. Nekaj razumen kmet napravi pa si tak valec lahko kar sam in z njim shaja, vsaj za silo.

Po takem delu pa se spravi lahko tudi boljša trava na travnik, če se spomladi raztrese med plevami travno seme. Tako seme zleze z dežno vodo dovolj globoko v zemljo, da vskali in požene korenine doli v dobro prst. Prav in veliko je vredno, če se primeša med trnovo seme tudi detelja.

Sejmovi. Dne 27. decembra na Bregu v Ptuj in v Imenem (na obeh krajih za svinje), in v Vitanji. Dne 28. decembra v Stradnu in dne 29. decembra v Poličanah (za svinje). Dne 2. januarja 1889 v Bučah, v Lučanah in na Ptuj.

Dopisi.

Od sv. Lovrenca na Poharji. (Volitve.)

Tri leta so minola, kar so se vršile volitve v tukajšnjo trško občino. V odbor so se izvolili pošteni, miroljubni možje, med njimi pa tudi nekateri, dva ali trije, ki rečejo: kaj postava, kaj paragraf? In res ti možje, če so bili ravno v manjšini, so kričali in kričali, da so vse druge premagali. Prva in zadnja beseda je moja, vse druge na veljajo nič — tako so vladali tri leta. Oni so sklepali po lastni postavi, so trkali s p . . . v steno in tako so napravili v občini nemir, sovraštvo med ljudmi, nepotrebne stroške (Gradec). Na njihovo povelje pa so morali tudi drugi pravicoljubne Slovence in vse, kar je slovenskega, sovražiti. Več drugih odbornikov je ubogalo, ako so ravno drugače mislili, le za to, da so se prepričali s kričaji ognili. Tako so grizli vsakega, kateri ni rekel, da je Nemec, in pri tem še njim vendarle ni bilo moči Slovencev pohrustati, zato pa so začeli sami sebe grizti. To kaže, ker so imeli nekaj časa vsak dan sejo in so sklepali proti višji gosposki, sedaj pa se sej tako slabo udeležujejo, da gostokrat ne morejo najvažnejše reči skleniti; naj starejši in najbolj izveden edbornik je celo izstopil iz odbora. Trije, ki so tudi v gostilni pridgarji, so pred trmi leti pri volitvi beračili, prosili in zapovedovali glase za se in potem so rekli: „Mi imamo zaupanje, zato so nas izvolili.“ Tudi sedaj se bližajo volitve. Volilci, volite pametne, miroljubne posestnike, katerih se vam ni treba bati in pri katerih bo tudi vaša beseda kaj veljala, da ohranite sebi in tudi občini mir. In pustite te kričaje, kateri tudi hočejo prihodnje leto zelo velike stroške napraviti, kar bi se dalo z malimi denarji napraviti (nova šola). Boste videli, da bo občina tudi ostala tako, kakor sedaj, če ne bolje! tako boste vsem drugim in kakor se sliši, tudi sedanjemu velepoštovanemu gospodu županu ustregli.

Od sv. Križa tik Slatine. (Prošnja za slov. šole — občinske volitve. — Misijon.) Kakor je znano č. bralcem „Sl. Gospodarja“, je 8 občin v šolanih pri sv. Križu tik Slatine prosilo za slovenske šole. Deželni šolski svet je po g. okr. glazarju Mareku reč preiskoval dne 14. t. m. Vse je bilo v redu, občine so ostale pri svojem sklepu, se ve, da jih je g. okr. glavarni pregovarjal. Vsi so enoglasno pritrdjevali, naj se nemščina v naših slov. šolah pametno uči ne-